

VIII / 1
III / 1

g.

PIERE DAL POLVER

I parte

in stadi

Dò che i à sentù a la radio, la contià de Berà Naz da la truèles, tropes me à scrit ~~o~~ me à dit de contèr amò de chelà gran patòfies da grignèr, *che les se se l'èles* anché ve parlaré de Piere dal Polver, perché l'è un pez che chešt om no 'l vegn più tirà ca. Doncà šcutà:

Zott de Rolla da Penia, che saede duč chi che l'è, l'è sentù da sia mere, che l'erà n' fia de Maddalena de Fontena da Penia, che Piere dal Polver štajéa te 'na picolà utrià, fatà de rames de lèrs scorzes, baranchies e coridà de zopòns, te la Busa de Pozes ta Penia lò, el brujéa ègà de vità, i finanzières i ge a troà, duč i atrezi e l'è cedà jir te bus per contrabando. Dapò se l'è verà, no se la vene šche che la é comprèdà.

Dešche che i contà Piere da jon l'è reštà òrfen de père e de mère, El fosà mòrt dala fam e dala m~~e~~serià, père còs, se so nòn de Batum, che dovésà eser štat Crestan Ciaràmpà da Dèlbà, no aesà metù cura. Canche l'è jit fòrà de šcolà so nòn el ge à dit:

"Fantolin, te es catòrdes ègn, ti es našù in chel an da chelà gran mautes, te cognes imparèr un meštìer! Che te saesà bel imparèr"?

"El pitor", diš Piere.

"No te te conseàse, jir trei ègn ju per Bušàn a grazèr fòrà còcoi e dapò depénjer stoč e brètèles, sèles de ~~na~~ comedità e da m~~ou~~jer, no l'è per te".

"Ma ge no voi nia fèr el grazacòcoi no, voi im parèr el pitòr de figurà".

"Ma te sa de aer 'na gnàpà da depenser, Sènc a Madònes eh? Sèste che fajòn eh? Impèrà a fèr mènes, palatòns da fornèl e da pan, bòcoles e mènes, te Fasà no l'è un bon ./.

de lurèr su la tornarecià e fer un mešcol dala palentà del vers, e niènce un mènech ~~da~~ de un zapìn o de la ghernàa, ~~e de la ghernàa.~~

Da sent Orsela te mène ^{via} la Ròcià, chel gran veie ventràa da la via, che i ge dis Tone štriòn, fosà šche razà mingol te parènt, perché tia štrabešàvã la é vegnùdã da la Ròcià cà, jòn via e el prearé che el te injigne un bòn patròn. Te cògnea saèr che l'ã la šcòlã neigres e chisà che no te pòses imparèr a fèr štrionamènc, perché al cef te l'ès, bon gran e ence mingol pègnat e la man encie te l'ès bon"!

Da Sent'Orsela Piere l'era via la Ròcià da so bèrbã štriòn, che el lo a metù a imparèr a fèr bòcoles e mènesh apede Menego dale därmole, dešche che i ge dijéã chi del paìš. Piere el se vadagnèa el disnèr e la cenã a vejolèr el beštiàm, el dormiã te funé de štalã di so Bèrbã, lã marenã el ge la dajéã Menego.

Per da Nadél Piere el fajéã bòcoles e cevìles, scheji šche chi del meštiér, l'ã šcomenzà a fèr mènesh, colarìnes, spòles de funs e ciàdins, palantòns da fornèl e da pan e autrà batariã. De tornareciã l'era miòr de duč. El patròn, per ingaisèrlo ite, el ge à prometù che d'aišùdã per paamènt el ge darà na fèrchiã de ~~na~~ mercanzia da portèr via Dèlbã, tanch che l'é bon di portèr. Se l'esa sapù che ~~che~~ Piere aea troà te cambrã de barcòn de so bèrbã, no el esa imprometù chešt tant. Ma via pura!

Piere el ge petèã lo ogni dì tan la gran zópã de merncanziã, che el štentèã a ge tignìr do col legnam. Ne šun capiã co che Piere el fajéã; l'era ruà apede el liber dai štrionamènc de so bèrbã štriòn.

Mingol all'outã el se lo aea imparà a dimènt. No l'era amò trei meiš che l'era via la Ròciã che el fajéã

./.

ja fatureces ~~ep~~ ^{co lu} ma servènà da la vintecater cròujes.

Cognéde saér che Piere l'érà ~~stax~~ stat bòn de fér dut da našcòš, niénce so bèrbà se n'aéà našcòrt. El patròn l'érà contént, la jènt ge voléà bèn, i fènc i štajéà bolintiéra con èl, la tòuses les ge sgrignotèà pisave, ma Piere no ge vardèà niénce, perché nol voléà s'impazèr te 'na Canalìna. Per anché la lasòn cošità.